

Marton Réka Zsófia

A begyűjtés ideje

Mielőtt minden kopasz lesz,
Még egy utolsó tobzódásba fog a természet.
A színek, zamatok, formák sokrétű orgiája
Emlékeztet arra, hogy nemsokára,
Mikor letelik a begyűjtés ideje,
Mikor az őszi párákat
Foglyul ejti a tél dere,
Akkor betelik Démétér átka.
Vajon mi készíteti
Erre az éves *cross-dressingre* a természetet?
Élni akaró optimizmus?
Netalán öntudatlan megsemmisülés és sarjadás az egész?
Vagy sejtjeikbe kódolt örökprogram,
Amit még frissíteni sem kell,
Mert az Örök Programozó
Újabb verziók nélkül telepítette rostjaikba?
Ki hiszi el,
Hogy lesznek még itt dús lombok, zöld levelek?
Így állok az egy szál koszlott,
Száras, barna levelét őrző fa mellett,
S tudom, neki Démétér átka áldás is,
De a sárból és bordából lett lénynek
Nincs elérhető frissítés,
Ha eljön a begyűjtés ideje.

MARTON RÉKA ZSÓFIA (1987) költő. Utóbbi kötete: *A Brontë-paradigma* (2022).

Nem dolce vita

Nem szégyelled magad?
Hogy életében nem,
Csak halálában tudsz látogatóba menni?
Azt mondják, nem hagyott el.
Azt mondják, büszke lenne rád.
De csak lenne, ha tudhatnád a tudhatatlant.
Vannak azok a pillanatok,
Amikor a filmhősök rágyújtanak.
Ez pont egy ilyen.
A nagy esőkben kiöntenek a folyók.
A nagy esőkben kiáradnak a hajnali álmok,
Amelyekről csak a hit vékony megszgyéje dönti el,
Hogy végeérhetetlen szomorúság
Vagy jelzés hordozói-e.
Dolce vita? Nem létezik.
Vita amara. Az igen.
Félre- és mellébeszél szavak.

Kereki Sándor: Szappanbuborék-fújó karika árus a győri Dr. Kovács Pál utca és a Király (Alkotmány) utca találkozásánál, 1970 (Fortepan/Kereki Sándor)